

roma aeterna (3/3)

(bij de heropening van de roma op 15 mei 2003)

wij hadden hollywood niet nodig, toen
wij hadden 't Stad. bezongen in verhalen
van wie - de ouderlijke tucht ontsprongen -
per spoor de schelde onderdoor gekomen
op jacht naar lol & drugs & rock-'n-roll
zich toch nog lieten leiden doorannoncen
uit 't vrije waasland en 't reclameblad:
'de nieuwste films! in zalen uwer dromen!'
zo vonden wij de rubens & de roma.

wij hadden hollywood niet meer van doen.
wij hadden 't Stad. bij ons, over het water,
was alles plat. hier hieven wij de hoofden.
de boerentoren was al wolkenkrabber.
de meir? times square. en sunset boulevard
stond beter met platanen dan met palmen.
vooral het donker was van wereldklasse,
op de balkons en op de laatste rij
waar men zelfs voor *ben-hur* in cinescope
de ogen sloot. waar monden monden vonden,
nog smakend naar 'crème-glacen van hiernaast'.
dat stuntelige tasten onder jassen.
dat ei zo na in stille jubel komen -
dat schonken ons de rubens & de roma.

voor ons mocht hollywood voorgoed ontploffen.
wij hadden 't Stad. akkoord, wij stonden soms
te midden van matrones in affronten
voor weer een show van harry belafonte.
maar ook james brown kwam langs. zelfs ac/dc.
schandalen uit de competitie van
berlijn of cannes, de fun van jerry lewis,
de franse leut van louis de funès -
't mocht zijn wat 't was, wij waren in de ban:
na iets met eastwood klaar om zelf te schieten,
na lisbeth taylor zelf verliefd op elke man,
na iets lugubers bijna in de coma...
zo ging dat, in de rubens & de roma.

envoi de lanoye

wij hebben hollywood niet nodig, nu.
wij hebben borgerhout. voor een verhaal
waar geen scenarioschrijver op zou komen:
met blote hand, niet één speciaal effect -
tenzij de nagel om hun kont te krabben -
veranderde een legertje vrijwill'gers
een trieste bouwval in een trotse zaal.
waar reeds de eerste avond, als weleer,
bezoekers binnen kwamen stromen voor
hun helden - die het muzikaal geweld
met verve stonden in te tomen om niet élk
balkon naar ond'ren te doen dond'ren...

le tout was daar. de pers. de buurt. en ook -
opeens, massaal, genietend, uit het niets:
een rij vol hoge politieke omes, alsnog
belovend hun beloftes na te komen...

't werd tijd! de rubens zijn we kwijt. goddank
is er de roma. die roma zijn we rijk. tot spijt
van wie 't benijdt, verspreid het wijd & zijd:

'de roma
is er weer!

en dit keer
voor altijd.'

- Tom Lanoye, extern stadsopsteller -